ΠΑΝΤΙΣΡΑ
αντικαπιταλιστικη • ενημερωση

Ανακοίνωση Αγωνιστικής Παρέμβασης Πειραιά

«Θα προτείνουμε κείμενο συμμέτοχης στην αξιολόγηση αλλά θα είναι σα να μην προτείνουμε»

Γέροντας ΠΑΜΕϊσιος

Η πρόταση της ΑΣΕ/ΠΑΜΕ στη Γενική Συνέλευση Πειραιά την Τετάρτη 22/12, που υπερψηφίστηκε με 82 υπέρ, 59 κατά (που πήρε η πρότασή μας για νέα απεργία αποχή) και 9 λευκά, συνιστά μια ακόμα ακραία συντηρητική γραμμή ενσωμάτωσης. Ουσιαστικά σημαίνει την αποδοχή της αξιολόγησης και καλεί τους εκπαιδευτικούς να υποκύψουν στον συμβιβασμό «των ενιαίων κειμένων». Η γραμμή της ΑΣΕ –ΠΑΜΕ για κείμενο δεν είναι καινούργια όσον αφορά τη λογική τους. Το έλεγαν από τον Οκτώβρη για κατάλληλη στιγμή και σωστό timing που θα πρέπει να επιλεχθεί με κάθε σοβαρότητα.

Στην ουσία το ΠΑΜΕ ποτέ δε θεώρησε τον αγώνα ενάντια στην αξιολόγηση ως έναν αγώνα που πρέπει να δοθεί αποφασιστικά, παρά τον αρνητικό συσχετισμό στην κοινωνία και τον κοινωνικό αυτοματισμό «ενάντια στον τεμπέλη εκπαιδευτικό που δε θέλει να αξιολογηθεί» που καλλιεργούν ΜΜΕ και κράτος. Η αξιολόγηση είναι ένας κεντρικός στόχος του συστήματος και αφορά το βαθύ ιδεολογικό του πλαίσιο. Και με αυτό το ΚΚΕ δε θέλει να συγκρουστεί.

Στην 1η ΓΣ το Σεπτέμβρη δεν πρότεινε αποφασιστικό σχέδιο δράσης και μίλαγε γενικόλογα για όλα τα θέματα.

Στο πραξικόπημα στη ΓΣ των 7 προέδρων των ΕΛΜΕ των Οκτώβριο αντέδρασε από χαλαρά έως αδιάφορα.

Από τότε επί δύο μήνες δεν πήρε καμία πρωτοβουλία και άφησε να κυλάει ο χρόνος και να

εμπεδώνεται η αξιολόγηση σε μια σειρά σχολείων. Όχι μόνο δεν πήρε πρωτοβουλία, αλλά σαμπόταρε οποιαδήποτε άλλη, όπως το συντονισμό σωματείων που προσπαθούν να συνεχίσουν τον αγώνα.

Απόφαση του Δ.Σ. της ΕΛΜΕ Πειραιά στις 18/5/2014, σχετικά με την τότε προσπάθεια της κυβέρνησης της ΝΔ να περάσει την αυτοαξιολόγηση. Μια απόφαση που την υπερψήφισε η ΑΣΕ – ΠΑΜΕ. ***«Καλούμε τους εκπαιδευτικούς να μην καταθέσουν καμία πρόταση – εισήγηση – έκθεση στο πλαίσιο της αυτοαξιολόγησης, γιατί, ανεξάρτητα από προθέσεις και περιεχομένου, θα χρησιμοποιηθεί από το υπουργείο για την προώθηση της πολιτικής της αξιολόγησης. Καλούμε επίσης τους συναδέλφους, που κάτω από το καθεστώς εντολών και πιέσεων , διαμόρφωσαν κάποια εισήγηση ή έκθεση να υπερψηφίσουν κι αυτοί την πρόταση της ΕΛΜΕ»***

Τι μεσολάβησε από τότε μέχρι σήμερα ώστε αυτή η απόφαση που θωράκιζε τους συλλόγους διδασκόντων και τους συναδέλφους και τις συναδέλφισσες να μετατραπεί , στις 22/12/2021, σε κείμενο που ουσιαστικά αποτελεί συμμετοχή στη διαδικασία της αξιολόγησης των σχολείων;
Τι μεσολάβησε και η ΑΣΕ – ΠΑΜΕ μία μέρα πριν κλείσουμε και τρεις μέρες πριν την καταληκτική ημερομηνία για ανάρτηση δεικτών, έκανε στροφή 180 μοιρών και έφερε κείμενο συμμετοχής στην αξιολόγησης σε μια συνέλευση που παλέψαμε, κόντρα στην αδράνεια του ΔΣ, ως παράταξη μαζί με άλλους συναδέλφους, για να συνεχίσουμε τον αγώνα.

Έτσι, στην ΕΛΜΕ Πειραιά κατακεραυνώνει τα ενιαία κείμενα της ΔΟΕ, ενώ προτείνει κείμενο κι όχι μέσω της ΟΛΜΕ αλλά μόνο στην ΕΛΜΕ Πειραιά. Γιατί το κάνει αυτό; Τι την Οδηγεί. Είναι το αδιέξοδο της πολιτικής λογικής της. Είναι η έλλειψη εμπιστοσύνης στον κόσμο και στο κίνημα, είναι η λογική της ήττας και της υποταγής. Κι όχι μόνο αυτό, αλλά φαντάζει σαν ανέκδοτο, ότι προτείνει κυρίως για τα μάτια του κόσμου Απεργία- Αποχή, αλλά από την ΟΛΜΕ και μάλιστα, τι ειρωνεία, ζητάει από την ίδια ολομέλεια που δεν θα ψηφίσει την Απεργία – Αποχή να ψηφίσει να πάρουν την πρωτοβουλία οι ΕΛΜΕ να το κάνουν. Όποιος ή όποια από αυτούς που ψήφισαν αυτήν την πρόταση, το κατάλαβε, ας το πει και σε μας να το έχουμε υπόψη.

Εκφράζει μια ηττημένη λογική, μια λογική ανάθεσης και κυρίως φόβου και αποφυγής σύγκρουσης. Είναι η λογική του ” να βγάλει ο λαός τα συμπεράσματα του και να το αποδείξει στην οποία κάλπη. Είναι αυτό που λέει το ΚΚΕ, μια λογική νοικοκύρη, προσπαθώντας να κινηθεί στα όρια του κοινοβουλευτισμού σε επίπεδο κινήματος.

Μια λογική που δεν εμπιστεύεται την κίνηση των εργαζομένων που τους θέλει χειραγωγημένους

Μπορούσε η ΑΣΕ –ΠΑΜΕ να υιοθετούσε μια λογική σύγκρουσης; Τι είναι αυτό που πήρε υπό όψη της;

Όχι. Δε θα μπορούσε, γιατί δεν το έχει κάνει ποτέ. Δεν υπάρχουν μεγάλες στιγμές του εκπαιδευτικού αλλά και γενικότερα λαϊκού κινήματος που να μην κινήθηκε εντός των κυρίαρχων ορίων.

Στις πανεκπαιδευτικές απεργίες στην ΟΛΜΕ το 1988, το 1990, το 1997, το 2006 στους δασκάλους, το 2013 με τις διαθεσιμότητες, αλλά και το 2008 στα σύγχρονα «Δεκεμβριανά», με τη δολοφονία του Αλέξανδρου Γρηγορόπουλου. Είναι η ίδια λογική του ΚΚΕ, του συμβιβασμού.

Και σήμερα όμως καμία ουσιαστική αγωνιστική πρωτοβουλία δεν παίρνει για την συγκρότηση αγώνων και κινήματος. Η μόνιμη έκκληση είναι «να βγάλει ο κόσμος τα συμπεράσματά του» και περίπου ότι φταίει ο κόσμος που δεν αγωνίζεται και όχι οι λεγόμενες πρωτοπορίες που δεν ανοίγουν δρόμους και δεν παίρνουν πρωτοβουλίες για την αλλαγή των όντως πολύ κακών συσχετισμών.

Όσον αφορά τα δικά μας και με βάση την απόφαση της ΓΣ της ΕΛΜΕ Πειραιά, ύστερα από πρόταση του ΠΑΜΕ, στο δίλημμα κείμενο και ένταξη στην αξιολογική διαδικασία ή Απεργία –Αποχή και αντίσταση ενάντια στην αξιολόγηση- χειραγώγηση και κατηγοριοποίηση των σχολείων, απαντά θετικά στο πρώτο σκέλος του διλήμματος.

Εμείς επιμένουμε ότι υπάρχει ακόμη χρόνος για να προσδιορίσουμε τη στάση μας και να συμμετέχουμε μαζί με τα πρωτοβάθμια σωματεία, 16 στο αριθμό, στην ήδη κηρυγμένη Απεργία –Αποχή.

Στις ομάδες εργασίας να μην ψηφίσουμε ούτε να προτείνουμε κανένα κείμενο ή δείκτες, να καταψηφίζουμε στους συλλόγους διδασκόντων , να μην συναινούμε σε οποιαδήποτε αξιολογική διαδικασία.

Σε κάθε περίπτωση να γνωρίζουν καλά ότι το εκπαιδευτικό κίνημα θα υπερασπίσει με όλες τους τις δυνάμεις, αποφασιστικά, συντονισμένα και αταλάντευτα και δε θα τους επιτρέψει να ακουμπήσουν κανέναν/καμία εκπαιδευτικό που δε συμμετέχει στην αξιολόγηση, γιατί αντιστέκεται στη διάλυση του δημόσιου σχολείου, ακόμα και αν δεν καλύπτεται με απεργία

αποχή από το σωματείο τους.

Δεκέμβρης 2021